

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114212748
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114212748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej: D. E., F. X.X.XXXX, bytom D. T. X, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42264154, právne zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, v konaní o zaplatenie 648,71 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

pripúšťa vstup Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej,

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobou súdu doručenou podanou dňa 5.5.2017 žiadal žalobca uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 648,71 EUR spolu s 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania od 24.9.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Dňa 24.6.2014 bolo súdu doručené oznámenie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ o jeho vstupe ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovaného.

Tunajší súd dňa 12.8.2014 oznámil žalobcovi, že do konania vstúpil na strane žalovaného tento vedľajší účastník.

Písomným podaním zo dňa 21.8.2014, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 26.8.2014, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Poukázal na to, že vstup občianskeho združenia považuje za zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p., motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Uviedol, že v prípade právnickej osoby ktorej predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, je na mieste dôvodný predpoklad, že na realizáciu uvedenej činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená (v opačnom prípade je minimálne sporné ako svoju činnosť v záujme ochrany práv spotrebiteľov reálne vykonáva). Žalobca ďalej poukázal na to, že činnosť združenia spočíva len vo formulárových oznámeniach o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, na základe čoho žalobca tvrdí, že účelom tohto vstupu je ochrana práv spotrebiteľa len zdanlivo a skôr je činnosť združenia zameraná na uplatňovanie si náhrady trov konania.

Dňa 12.8.2014 súd vyzval žalovanú, aby súdu oznámila, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania vystupujúceho na jej podporu. Žalovaná listom zo dňa 26.8.2014 odpovedala na výzvu súdu tak, že vyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Podľa § 93 ods. 2, 3 O.s.p., v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

V prípadoch na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide.

Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle ust. § 25 ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti (uznesenie NS SR pod sp. zn. 3Cdo188/2012 z 5.2.2013). Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia zároveň vyplýva, že právny poriadok Slovenskej republiky priznáva právnickým osobám, na ktoré sa vzťahuje ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, široké možnosti uplatnenia ochrany práv za účelom ktorej boli zriadené.

Právnické osoby zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa môžu napríklad vykonávať prieskumy, vyhodnocovať presadzovanie práv spotrebiteľov, monitorovať všeobecné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, sledovať implementáciu v spotrebiteľskej politike aj jej uplatňovanie v praxi, iniciovať rokovania a činnosti ovplyvňujúcu legislatívne úpravy v záujme ochrany práv a spotrebiteľov, vydávať prejudiká a publikácie. Na základe plnomocenstva môžu tiež zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi na základe súhlasu spotrebiteľa a dodávateľa, môžu sprostredkovať riešenie sporov medzi nimi pri vybavovaní reklamácií.

Legislatívnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv je okrem vyššie uvedených foriem aj návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa je ale potrebné zdôrazniť, že prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv konkrétneho spotrebiteľa zo strany tej ktorej právnickej osoby a logickým predpokladom efektívnosti ňou individuálne poskytovanej ochrany je, že sa dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu spotrebiteľa a nebude paušálne vstupovať do

všetkých jej známych konaní v prípade, kedy by mohla pôsobiť v procesnom postavení vedľajšieho účastníka a vstúpi len do tých konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať a kto má byť v zmysle zákona objektom ochrany spotrebiteľa.

Je nesporné, že zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej si žalobca uplatňuje právo v tomto konaní je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejme, že žalobca konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z obchodného registra a žalovaný v 1. rade je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačeníých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv.

S poukazom na skutočnosť, že predmetné konanie je sporom spotrebiteľským a vstup do konania, ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), oznámilo občianske združenie, predmetom činnosti ktorého sú právne služby spotrebiteľom a samotní žalovaní nevyjadrili nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na ich podporu, súd rozhodol o prípustnosti vstupu občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka do predmetného konania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže predmetom konania je suma 648,71 EUR, jedná sa na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení o drobný spor, pričom súd pri posúdení predmetnej veci vychádzal z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, pričom zistil nasledovné:

Dňa 26.3.2009 účastníci uzavreli zmluvu označenú ako zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejme, že príslušný formulár zmluvy podpísala najprv žalovaná ako dlžník dňa 17.12.2009 s vyplnením údajov v bode 5 zmluvy, v ktorom je uvedené, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.261,37 EUR s mesačnou splátkou 77,08 EUR, s počtom splátok 30 mesiacov, zmluvnou odmenou (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v sume) 1.050,92 EUR. V návrhu je ďalej uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,82 %, ročná úroková sadzba v tej istej hodnote, priemerná RPMN vo výške 34,49 % a uvádza sa tu aj revolving vo výške 624,31 EUR, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 763,06 EUR, ročná úroková sadzba revolvingu 67,54 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 58,70 %. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s tým, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 1.261,37 EUR, mesačná splátka 77,08 EUR, počet splátok 30, zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom) v sume 1.050,92 EUR, RPMN za úver 63,16 %, ročná úroková sadzba úveru 68,82 %, priemerná RPMN 34,49 %, poskytnutá čiastka revolvingu 624,31 EUR, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 763,06 EUR, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,38 % a ročná úroková sadzba revolvingu 67,54 %. Žalobca ako veriteľ túto zmluvu podpísal 26.3.2009.

Listom zo dňa 26.3.2009 žalobca oznámil žalovanej schválenie úveru, v ktorom rozpisal údaje o danom úvere, vrátane revolvingu, avšak uviedol tam inú RPMN (63,16 %).

Z karty klienta (žalovanej) vyplýva, že žalobca jej vyplatil celkovo (vrátane revolvingov) sumu 997,99 EUR, nie 2.648,81 EUR, ako je to uvedené v žalobe a žalovaná zaplatila žalobcovi doposiaľ celkovo sumu 3.051,13 EUR, nie ako je to uvedené v žalobe t.j. sumu 2.751,13 EUR.

Žalobca listom zo dňa 3.9.2012 oznámil žalovanej zosplatnenie úveru v dôsledku omeškania s úhradou splátok uplynutím 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon).

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon), spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2, zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2, zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 3 zákona, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 26.3.2009 je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, ktorá musí obsahovať obligatórne zákonné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g) je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod písm. i) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pod písm. j) ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) a pod písm. k) priemerná RPMN.

Konečnou splatnosťou úveru nie je iba stanovenie počtu mesačných splátok, o čom svedčí aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i), ktoré uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto naplnenie dikcie citovaného ustanovenia spočíva v tom, že konečná splatnosť úveru musí byť určená uvedením konkrétneho dátumu. V zmluve chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i) citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedená informácia je totiž dôležitá pre spotrebiteľa o tom, či príslušný úver je pre neho výhodný alebo nie (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 9Co 401/12 zo dňa 6.8.2013).

Uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaná má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 997,99 EUR, a keďže mu uhradila viac (3.051,13 EUR), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Súd zároveň poukazuje na absenciu dohody o RPMN. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že výška RPMN pri úvere bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu - 68,82 % a iná v akceptácii žalobcu - 63,16 %, pričom nie je podstatné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaná musela písomne akceptovať, k čomu ale nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014. Navyše v zmluve absentuje aj priemerná RPMN, čo má taktiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanou súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pričom úspešná žalovaná si s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného, súd rozhodol taktiež na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, keďže má za to, že trovy konania, ktoré si uplatnil vedľajší účastník nie sú potrebné pre účelné uplatňovanie, resp. bránenie práv žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobu zamietol z iných dôvodov, než ktoré uviedol vedľajší účastník v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 27.8.2014, pričom v danom prípade súd navyše ex offio prihliadal na to, či úver obsahuje zákonné náležitosti a či pre ich absenciu nie je bezúročný a bezpoplatkový, resp. či spotrebiteľská zmluva resp. jej časť nie je neplatná.

Súd má zároveň za to, že vedľajší účastník, ktorý bol založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť žalovanému spotrebiteľovi odbornú pomoc sám bez toho, aby sa dal právne zastúpiť, čo má oporu aj v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 78/2003 v zmysle ktorého nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia účastníkovi konania, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi majúce právnické vzdelanie, nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2, 3 Ústavy SR. V súvislosti s nepriznaním trov konania, súd taktiež poukazuje na argumentáciu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013, z ktorého okrem iného vyplýva, že trovy konania, ktoré vznikli zastupovaním advokátom, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.